

stående fod, så meget har jeg ikke været inde i den ordning, men man har jo givet tilsagn om, at vi også vil medvirke til, at vi nedtrapper støtten til sukkerordningen.

Til sidst omkring det med opkøbsordningen: Sådan kan det jo sagtens fremstilles, at det er destruktion af godt og sundt kød. Vi er i en helt ekstraordinær situation på det europæiske marked foranlediget af BSE-krisen, og den bliver nu forstærket af mund- og klovsygeproblematikken.

I den situation, ud fra den helhedsvurdering, synes jeg, at det kan være på sin plads, at man så også støtter markedet, ved at man indfører opkøbsordningen.

Man kan jo sagtens sige: Jamen lad så markedet i den her situation passe sig selv. Det kunne man jo også, hvis det var sådan, at vi ikke i forvejen var viklet ind i støtteordninger; så kan man ikke uden videre bare sige, at så lader vi prisen styrtdykke. Nu er størstedelen af prisen på oksekød jo ikke det, producenten får, det er jo det, som lægges på i forvaltningsleddet og ikke mindst med moms til sidst, så derfor er der jo mange ting, der påvirker den pris. Producenterens pris er jo trods alt den mindste del af det, som forbrugerne betaler.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er ikke for at trætte hr. Christian Mejdahl, men det med offentliggørelse af de her resultater, som ligger i L 133, er noget, der interesserer Dansk Folkeparti meget. Og vi kunne nu forstå på hr. Christian Mejdahl omkring bagatelgrænsen, at det var et vurderings spørgsmål for myndighederne.

Men er det ikke mere reelt, at forbrugeren får tingene at vide, i stedet for at nogle skal sidde og vurdere, for vi har hørt hr. Christian Mejdahl og hr. Erling Christensen snakke meget om et regeringsskifte, og så kunne man jo også forestille sig, at når Venstre måske fik regeringsmagten – det vil jeg så godt anerkende at jeg måske også ser frem til at de gør – er det lige pludselig en anden bagatelgrænse end den, vi ser der vil blive fremlagt nu. Venstre har jo tidligere på dagen taget storproducenterne meget i forsvar, så kunne man jo forestille sig, at der blev rettet på denne her bagatelgrænse. Derfor må det jo være mest reelt, at forbrugerne får det hele igennem. Så er vi også fri for at have noget under gulvtæppet, også under en borgerlig regering.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Hr. Christian H. Hansen forstørrer det problem, som han forsøger at rejse her. Jeg vil henvise til, at vi om ikke så lang tid får en politisk drøftelse i Fødevarerudvalget om L 133, hvor vi også kommer til at snakke om offentliggørelse. Og der bliver der jo mere tid til sådan at udbrede sig i detaljer om, hvordan og hvorledes vi kan gøre tingene.

Men for mig er der ingen problemer i, at man lader myndigheden afgøre, hvad der er en bagatelgrænse, og det kan forbrugerne også være trygge ved, når det er myndigheden, der gør det, og ikke den enkelte, som er sat under kontrol.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. John Vinther som ordfører.

John Vinther (KF):

Jeg vil godt starte med at takke ministeren for redegørelsen. Det er, som det også er nævnt af flere andre, en meget omfattende redegørelse, der spænder vidt. Der er udpeget mange indsatsområder. Redegørelsen indeholder mange programmerklæringer. Nogle af dem er vi ganske enige i i Det Konservative Folkeparti, men der er altså nogle områder, hvor vi mener, at regeringen går lidt i den forkerte retning, og der er jo ikke noget underligt i, at jeg nu vil koncentrere mig om de punkter, hvor regeringen og Det Konservative Folkeparti ser forskelligt på tingene.

Helt grundlæggende vil jeg starte med at slå fast, at konservativ fødevarerpolitik bygger på to meget enkle grundsætninger.

For det første at den enkeltes fødevarervalg skal bygge på friheden til at vælge, hvad han eller hun ønsker at købe. Det frie valg skal naturligvis være et oplyst valg, og derfor skal hensynet til forbrugerne udgøres af et reelt frit valg, en forståelig og relevant varedeklaration og et veldefineret sæt grundkrav til fødevarernes kvalitet og kontrollen med disse.

For det andet at fødevarerproducenterne og den forædlende industri sikres gode produktionsvilkår, der bygger på klare retningslinjer og krav samt rimelige vilkår for tilpasning, når disse krav fra tid til anden ændres. Samtidig skal vi sikre, at vores hjemlige fødevarerpolitik ikke bremser erhvervets mulighed for at udvikle og eksportere danske fødevarer.